Адютчинъ (тъ) в. ютчинъ и цигинъ

Агарлѣкъ, в. агарлѣкъ, — лѣкъ

Агаръ, нар. и прл. неблагочестиво, худо, лѣво: агаръ пита, худо пита, агаръ ходи, нечестиво ходи, дѣрчися агаръ, дѣрчися на нечестиво, на голѣмо; агаръ човѣкъ, нечестивкъ, нечестивъ човѣкъ; агаръ набѣгнали, съ нечестивъ наравъ. ф агаръ-агаръ, полека-полека, нечестиво.

Ади (та) пр. острови, средорѣкъ: задъ градины-тѣ, по крайдунѣ стоящѣ русски корабы. Р. 174. Старята ся отечли хамъ дунѣ до малкий тъ пранъ. Р. 180.

Адиакаси пр. мѣсто дѣто ся трагове на Дунавъ, отъ Урешова на горѣ. в. Ченѣзиви врата.

Адилийка (та) островчянка и островитянка. — адилийче (то) островчянче.

Адилия (та), островчянинъ — витянинъ

Адиманъ (тъ) гр. прр. Драгоцѣнен камъкъ твѣрдѣ ячкъ. в. диямантъ, алмазъ, елмасъ, елмасъ. ф човѣкъ съ твѣрдѣ воля, непоколебимъ, неотклонъ отъ намѣрения-та си.

Адиманлъкъ (тъ) човѣщина, човѣщество, човѣщчество: да не видимъ адиманлъкъ-тъ, човѣщина-та нѣма никакъвъ адиманлъкъ отгорѣ си.

Адиновъ, ва, во — вий (тъ) отъ адиманъ. Адамо; адамъ първоѣдинвий, адамова глава, на какво си расѣрѣ.

Адамъ, името на първий човѣкъ: Адо а-